

koetsier gebaart van wanten.

3. (Boven de schouw) Twee soldaten wringen de was uit. Een vrouw put water (collaboratrice! Zullen wel heur haar afgesneden hebben!) en een hondje plast tegen de uitgewrongen was. (Hondje was in de weerstand, gedekoreerd en rechthebbend!)
4. Etende soldaten. Ze eten vis en één heeft een borstel bij de hand. (Waarschijnlijk uitbeelding van een of andere spreuk).
5. Vlaamse vrouw en Duits soldaat wisselen eten uit. (Misschien wisselden ze voor- of nadien nog wat anders uit!)
6. Soldaat in veldtenuue sleept een kooi met pluimvee en een stuk spek. (Gaat blijkbaar met verlof nach die Heimat.)
7. Drie landstormers zitten te kaarten op een bierton. (Dit was geen silhouette, maar een soort zwart en sepia grisaille)
8. Vrouw met kind slaat een babbeltje met een Duitse marinier. (Ik herinner wij als kind wie men hierin afgebeeld zag!)
9. Een verpleegster.
10. Een kruiser.
11. Een landstormer-marinier.
12. Een matroos.
13. Een Onderzeeër.
14. Een huzaar.

De taferelen 1 tot 8 zijn karikatureel en met veel zin voor humor uitgebeeld; 9 tot 14 waren ovale medaillons.

Johan Ballegeer.

* * * * *
* * * * *

2. De Rantsoenerings-Miserere.

Eerwaarde Heer N. Vanmaeckelberg, pastoor van Oostkerke heeft een Miserere-psalm opgetekend, die gedurende de oorlog 1940-45 in het land van Uilenspiegel werd gezongen ... of kort daarna, om de schaarse ravitaillering ... gemakkelijker te verteren!

Den orloge in veertig, ol was miserie van 't begun toe 'tende
Met rantsoeneringe en ol dien brol, 't Was niemand die der entwa
van kende.

De krieg was nog maar olf van kant, of ze begosten te rantsoeneren
en mè j'n tembers in j'n hand, mocht je ton stilletjes kreveren.

Numero één was koekebrood met meel van eikels of kastanjen
Afin, me zien der nie van dood, mo z'en ons toch genoeg doen gajjen.

Numero twee gebrande geste, mosten we kaffie heten
Mor osjé 't droenk je smakte best, 't was juist lik sop van vorte
beten.

Vo drie n viere was 't vet, bēuter of magertriene
En hemme der niet vele g'het, elk kreeg zijn part en 't ziene.

Gebrande geste sapristie, was niet alleene vo kaffiewuven
Ze kregen der nog krotte bie, siekkereie vo tembers vuve.

Vo zesse was 't Tirllemont, kristalizee of kassonade
M'aan nie genoeg met ons rantsoen, en leefden moar ip Gods genade.

Vo zeven en acht waren we bros, tenzie ip grote dagen
kwamen der havervlokken los, mo meer en mosten me niet vragen.

Numero negen was vo koas, vor ip j'n boterham te smeren;
Me gebrukten 't ook, en 't was niet dwoas, om ons in tied van nood
te scheren.

Vo vlees, och God een klontje groot, waren e numerootjes tiene
Lag jè rasjon do blek en bloot, het was haast nie te ziene.

De vulle melk, droeg "Halve" als merk, 't was melk dus zonder water
De melkboer deed ton 't doperswerk, en schilderd' ons een pater.

Vor twlve kochten w'ons rasjon zeleie lek men lippe
Mor osje 't smeerde sakkernon, was 't sliet van uut de grippe.

De twintig was patattebon, muzen of blauwe neuzen
't Waren lik marbels gokkernon, m'aan geen ander keuze.

Van kolen of een zakske spriet, 't zij koks of halve vette
Daarvan en zagen me oost nieks, ol lazen we 't in de gazetten.

Je ziet, dat rasjonnementsbestaan, dat was noch haar noch plume
Het maakte rap van elk persoon, nen haring in kostume.

Me liepen ton de wienkels af, al smullend lik 'n hondje:
Madam en kant er nieten mè van af, vo buten ons rasjontje.

A m e n.

* * * * *
* * * * *

3. B a l j u w s van S l u i s . *****

A. Landbaluws

7/5/1387 - 11/12/1389

: Danckaert d'Oegerlande